

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9797

гр. София, 10.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 10.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **8622** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е жалба на „ЦЕТИН България“ ЕАД, представлявано от П. М. и П. Х., подадена чрез адв. Н. Т. К. срещу писмо изх. № 18-00-51-6 от 08.08.2023г. на председателя на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/.

Ответникът- председател на КРС при изпращане на административната преписка в съда е изразил становище за недопустимост на жалбата, поради липсата на издаден административен акт по см. на чл.21 АПК.

Административен съд София-град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално недопустима на основание чл.159, т.1 от АПК.

В КРС е постъпило уведомление вх. № 18-00-51-5/06.07.2023г. от „ЦЕТИН България“ ЕАД, в което е изложено следното:

„ЦЕТИН България“ ЕАД е заплатил авансово годишната такса за ползване на радиочестотен спектър за електронна съобщителна мрежа от неподвижна радиослужба от вида „точка към точка“ по Разрешение № 01398-118/25.06.2020 г. на КРС.

Авансово платената от дружеството такса по Разрешението е в размер на 3 685 878.29 лв. Междувременно бяха приети и влязоха в сила изменения и допълнения на Тарифата за таксите, които се събират от КРС по ЗЕС.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 104, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите „ЦЕТИН България“ ЕАД заявява искането си за прихващане от авансово платената от дружеството годишна такса по Разрешение № 01398-118/25.06.2020 г. на следните такси, дължими към настоящия момент от дружеството:

1.Административната годишна такса за контрол по чл. 141, ал. 1 от ЗЕС, във връзка с чл. 5, ал. 1 и 2 от Тарифата за таксите, които се събират от КРС по ЗЕС в размер на 396 854.41 лв.;

2. Еднократната такса за изменение и допълнение на Разрешение № 01398-118/25.06.2020 г., направени с Решение № 167/15.06.2023 г. на КРС в размер на 37 000.00 лв.

В допълнение, с настоящото писмо „ЦЕТИН България“ ЕАД Ви уведомява, че възнамерява да извършва прихващания и на предстоящите еднократни такси, които дружеството ще дължи за последващите изменения и допълнения на Разрешение № 01398-118/25.06.2020 г. на КРС.

С оглед гореизложеното, молим своевременно да издадете съответните финансови и счетоводни документи с оглед спазване на сроковете, определени в чл. 141, ал. 2 от ЗЕС за административната годишна такса за контрол (15.07.2023 г.), респ. в писмо изх. № 18-00-51-4/21.06.2023 г. (07.07.2023 г.)“.

Последвало е издаването на оспореното писмо изх. № 18-00-51-6 от 08.08.2023г. на председателя на КРС. В същото се съдържа следната информация :

„Съгласно чл. 145, ал. 2 от Закона за електронните съобщения, всяко предприятие, осъществяващо електронни съобщения след предоставяне на индивидуални права за ползване на ограничен ресурс, може да плати годишните такси за ползване на номерационни ресурси, радиочестотен спектър или позиции на геостационарната орбита със съответния радиочестотен спектър, до края на първото тримесечие на текущата година, като в този случай таксата се плаща с отстъпка в размер 5 на сто.

С Постановление № 47 от 31 март 2023 г. на Министерския съвет за изменение и допълнение на Тарифата за таксите, които се събират от Комисията за регулиране на съобщенията по Закона за електронните съобщения (обн. ДВ, брой 30 от 4 април 2023 г., в сила от 8 април 2023 г.), се извърши промяна в размера на годишните такси за ползване на ограничен ресурс.

На основание чл. 145, ал. 2 от ЗЕС на 31.03.2023 г., „ЦЕТИН България“ ЕАД е заплатило авансово съответните годишни такси с отстъпка в размер 5 на сто, съгласно нормативната уредба, действаща преди влизане в сила на ПМС № 47 от 31.03.2023 г., т.е. преди 08.04.2023 г.

В ПМС № 47 от 31.03.2023 г. не са включени разпоредби, с които да се регламентира, че определените по-ниски годишни такси за ползване на ограничен ресурс ще се прилагат и по отношение на предприятията, които вече са извършили авансови плащания преди 08.04.2023 г. Липсата на такива разпоредби в нормативния акт е пречка за извършване на исканото прихващане от административния орган.

С оглед гореизложеното, Ви информираме, че не е отпаднало задължението Ви за заплащане в пълен размер на дължимата административна годишна такса за контрол по чл. 141 от ЗЕС“.

На оспорване по реда на чл.145 и сл. от АПК пред съд подлежат индивидуалните административни актове, които по см. на чл.21, ал. 1 АПК са изрични волеизявления или изразени с действие или бездействие волеизявления на административен орган, с които се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Една от основните характеристики на властническия характер на волеизявлението е то да поражда едностранно права и задължения за трети лица независимо от тяхната воля, а допълнителен признак е непосредствената му принудителна изпълняемост със средствата на държавната принуда. На второ място и съгласно чл.21, ал.5 АПК не са индивидуални административни актове волеизявленията, действията и бездействията,

когато са част от производствата по издаване или изпълнение на индивидуални или общи административни актове.

Производството пред КРС е започнало по повод подадено уведомление от „ЦЕТИН България“ ЕАД, че извършва прихващане от авансово заплащаната на 31.03.2023г. такса със сумите, както следва: 1. 396 85 .41 лева, представляваща административна годишна такса за контрол по чл.141, ал.1 ЗЕС във вр. чл.5, ал.1 и ал.2 от Тарифата за таксите, които се събират от КРС по ЗЕС; 2.37 000.00 лева, представляваща еднократна такса за изменение и допълнение на Разрешение № 01398-118/25.06.2020г., направени с Решение № 167/15.06.2023г. на КРС.

Прихващането на насрещни задължения е уредено в чл.103-чл.105 ЗЗД. За да може да се извърши прихващане, първата предпоставка е две лица (независимо дали са физически или юридически) взаимно да си дължат, като не е необходимо насрещните задължения да са по едно и също правоотношение - по един и същи договор. И двата дълга трябва да са за пари или да са за еднородни и заместими вещи. Прихващането се извършва чрез волеизявление на едната страна, отправено до другата страна. За да е валидно прихващането, вземането на страната, която го инициира, трябва да е изискуемо и ликвидно. Прихващането не настъпва автоматично, а се извършва чрез едностранно изявление на активната страна адресирано до другата страна и насрещните вземания се смятат за погасени до размера на по-малкото от тях. Освен чрез едностранно изявление, прихващане може да се извърши и чрез споразумение между двете страни, като по силата на това споразумение могат да се прихващат и задължения, които още не са изискуеми, като изискуемостта им ще настъпи по силата на съгласието между страните.

Съгласно разясненията дадени в Тълкувателно решение № 2/18.03.2022г. по тълк. дело № 2/2020г. на ОСГТК на ВКС на РБ: „Потестативното право на прихващане се осъществява чрез изявление на прихващания. За да породи предвидения в закона ефект - погасяване на насрещните вземания до размера на по-малкото, изявлението трябва да съдържа бележите, които индивидуализират всяко едно от тях по страни, основание и размер. Извършено извън процеса, т.нар. в практиката и доктрината "извънсъдебно прихващане", изявлението е безусловно. За да породи действие, трябва да достигне до адресата. Действието на прихващането, изразено в погасяване на насрещните вземания до размера на по-малкото от тях, винаги настъпва с обратна сила - от първия ден, в който прихващането е могло да се извърши, т.е. когато активното вземане е било изискуемо, а пасивното - поне изпълняемо. Кога е настъпила ликвидността на вземането на прихващания - в процеса или извън него - е без значение за обратното действие на погасителния способ“.

Институтът на прихващането е гражданскоправен, материалноправен и правните последици на изявлението за прихващане настъпват автоматично "ex tunc" - от момента, когато прихващането е могло да се извърши / арг. от чл.104, ал.2 ЗЗД/ и само ако са налице законовите предпоставки за това, посочени по-горе. В настоящото производство всички тези материалноправни предпоставки не могат да бъдат предмет на обсъждане. Характерът на един акт, в случая писмо изх. № 18-00-51-6 от 08.08.2023г. на председателя на КРС се преценява според съдържанието на отразеното в него волеизявление и предизвиканите правни последици. Оспореното писмо няма характер на властническо волеизявление, с което непосредствено да се поражда, изменя или прекратява административно правоотношение и чрез който се реализират функциите на държавата в областта на изпълнително-разпоредителната

дейност. Писмото има само уведомително съдържание за относимите нормативни правила, като и в него е обективизирано разбирането на председателя на КРС относно приложението на материалния закон.

Съдът не следва да обсъжда наведените доводи на жалбоподателя за нищожност/незаконосъобразност на писмото от 08.08.2023г., тъй като същите са неотнесими към въпроса за допустимостта на оспорването. В настоящото производство, развиващо се по правилата на чл.145-чл.178 АПК, съдът е компетентен да се произнесе относно законосъобразността на оспорен административен акт, какъвто няма издаден. Ако евентуално жалбоподателят счита, че до 31.03.2023г. е заплатил на КРС годишна такса за ползване на радиочестотен спектър чрез електронни съобщителни мрежи в размер, който не е дължал, то той следва да сезира Комисията с искане за нейното връщане по реда на чл.15 от Тарифа за таксите, които се събират от КРС по ЗЕС.

По тези аргументи, за настоящата съдебна инстанция не съществува задължение да разгледа по същество предявената жалба досежно нейната основателност, тъй като писмо изх. № 18-00-51-6 от 08.08.2023г. на председателя на КРС не е индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 от АПК, по отношение на който е възможен съдебен контрол за законосъобразност. Съгласно чл.159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на жалбата и след като констатира, че е налице основание по чл.159, т.1 АПК следва да я остави без разглеждане и да прекрати образуваното въз основа на нея производство.

Мотивиран от горното и на основание чл.159, т.1 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата с вх. № 14-00-1274/28.08.2023г. на „ЦЕТИН България“ ЕАД, представлявано от П. М. и П. Х., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „М.“,[жк], Бизнес парк С., сграда 6 срещу писмо изх. № 18-00-51-6 от 08.08.2023г. на председателя на Комисия за регулиране на съобщенията.

ПРЕКРАТЯВА всякашността на производството по адм.дело № 8622/2023г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението за неговото постановяване от жалбоподателя.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: